

# مه‌حوی له نـوان دـی وهك به‌ردی یارو تیغی ره‌خنه‌ی خه‌كدا له شیعـری (عه‌جیـم دـ) دا.. نووسینی/ عـ تا قـرـ داخی

- ۱ -

شیعری (عه‌جیم د) یه‌كه‌كه له شیعره‌کانی مه‌حوی که له لاپه‌هی 270-272 ی دیوانه‌که‌یدا بـاو‌کراوه‌ته‌وه‌و له یانزه دـ پـکها‌تووه. شیعره‌که هه‌مان شـوه‌ی شیعره‌کانی تری مه‌حوی زـربه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی ناو‌نیشانی نییه. له کاتـکدا ئه‌وه ئاشکرایه که ئه‌و رـبازه ره‌خنه‌ییانه‌ی که کار له ناو ده‌قدا ده‌که‌ن بایه‌خـکی زـر به ناو‌نیشانی ده‌ق ده‌ده‌ن چونکه پـیان وایه ناو‌نیشانی ده‌ق وه‌کو کلیل وایه بـ کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ده‌ق، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌مان بـ ئاشکرا ده‌کات که ده‌ق جه‌سته‌یه‌کی سه‌ربه‌خـیه‌و ده‌رگای تایبه‌تی خـیی هه‌یه‌و ره‌خنه‌گریش له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا پـویستی به‌وه‌یه که ئه‌و ده‌رگایه بکاته‌وه بـ ئه‌وه‌ی بچـته ناو دنیای ده‌قه‌وه‌و له‌ووـا به زاراوه‌ی نـرسـرن فرای هه‌وـی توـکاری ده‌ق بدات، یان به زاراوه‌ی بارت هه‌وـی شیکردنه‌وه‌ی ده‌ق بدات له روانگهی بنیادی پـکها‌نهری زمانی ده‌قه‌وه‌و له‌ووـا له دوا‌ی پرسیاره‌کانی ده‌قو شـوازی ئاراسته‌کردنیان بگه‌ـت و له‌پاـ ئه‌وه‌شدا هه‌وـی ئاشکراکردنی جیهان‌بینی ده‌ق بدات.

به‌هه‌رحاـ ئـمه له شیکردنه‌وه‌ی شیعری کلاسیکی کوردیدا به‌گشتی ئه‌و کلیله‌مان له‌به‌رده‌ستدا نییه که ده‌رگای دنیای ده‌قه‌که‌ی پـ بکه‌ینه‌وه ئه‌وه‌ش ره‌نگه تا ئه‌ندازه‌یه‌ك رـی هه‌بـت له گرانترکردنی شیکردنه‌وه یان توـکاری ده‌قی کلاسیکدا، به‌ام ده‌بـ ئه‌و راستیه‌ش بـین رـی ناو‌نیشان تا ئه‌و کاته گرنگه که ره‌خنه‌گر ده‌گاته جه‌سته‌ی ده‌قو ده‌که‌وـته‌ کاکردن له ناو ئه‌و پـکها‌ته زمانیه‌دا.

- ۲ -

ئـمه ده‌زانین که مه‌حوی هه‌مان شـوه‌ی زـرـك له شاعیرانی کلاسیکی کوردی هه‌م خوـندن‌گای ئایینی خوـندویه‌تیو هه‌م بووه به مه‌لایه‌کی شاره‌زاو پایه‌به‌رز له زانسته ئیسلامیه‌کانداو هه‌م شاره‌زا له زمانه‌کانی عه‌ره‌بیو فارسیو هه‌م به ئا‌گاو سه‌رده‌رچوو له شیعری ئه‌و دوو نه‌ته‌وه‌و له‌سه‌رووی هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه مه‌حوی رـبازی ته‌سه‌وفی نه‌قشبه‌ندی وه‌رگرتوووه له‌و بواره‌شدا شوـن‌و پـگه‌ی خـیی هه‌بووه‌و

له‌گه ئه‌وه‌دا که شاعیر کی پایه‌به‌رزه، ئه‌و عاریفو زاهید کی دیارو له‌به‌رچاوه‌و ب‌جگه له شیعره ئاینیه‌کانی، به‌ره‌مه‌کانی تریشی که له رووکه‌شدا زیاتر وه‌کو شیعی د‌داری ده‌رده‌که‌ون، به‌گشتی ره‌گو ریشه‌ی د‌داریو عیشق‌کی مه‌ودا قو‌تریان هه‌یه که ئه‌ویش عیشقی خوداییو گه‌ان‌و سه‌وداسه‌ری نه‌فس‌که که وازی له دنیا‌په‌رستی ه‌ناوه‌و سه‌رگه‌رمی گه‌انه به‌دوای گه‌یشتن به ر‌حی با‌او توانه‌وه له‌و ر‌حه با‌ایه‌دا. هه‌موو ئه‌و و‌نه‌و ده‌رب‌ینو ئایه‌تی قورئان‌و فه‌رمودانه‌ی پ‌غه‌مبه‌ریش که بوون به سه‌رچه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی مه‌حوی به مه‌به‌ستی ئاماده‌کردنی زه‌مینه‌و فه‌زایه‌که که ت‌یدا و‌نه‌ی س‌فی یان زاهیدو عارف‌ک به‌رجه‌سته بکات که چ‌ن ت‌ده‌ک‌ش‌ت بگات به ر‌حی با‌او له‌و ر‌حه با‌ایه‌دا بتو‌ته‌وه که ئه‌وه‌ش به‌رزترین پله‌یه که س‌فی یان زاهید له ژبانی خ‌یدا بیگات‌. ته‌نانه‌ت ئه‌و شیعرانه‌شی که باسی عیشق‌و د‌داری له‌گه‌ ره‌گه‌زی به‌رامبه‌ر ده‌که‌ن بنه‌ماو فه‌زای عیشقی خوداییو ته‌سه‌وفیان هه‌یه.

ئه‌وه ئاشکرایه که مه‌حویش وه‌کو شاعیرانی تری کلاسیکی کوردیو به تایبه‌تیش شاعیرانی بابان به ک‌شی شیعی کلاسیکی عه‌ره‌بی یان باشترب‌‌ین به ک‌شه‌کانی فه‌راهیدی نووسیو‌تی که له روانگه‌ی ئه‌ده‌بی ته‌نه‌وایه‌تیه‌وه هه‌رچ‌ن ره‌خنه له نالو سالمو کوردی ده‌گیر‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی که پشتیان له ک‌شه کوردیه‌کان کردووه که ک‌شی په‌نجه‌یه، هه‌مان ره‌خنه‌ش به‌ر مه‌حوی ده‌که‌وت به‌ام دیاره‌ کوده‌تا کردن به‌سه‌ر ک‌شه‌کانی په‌نجه‌دا که ش‌وازی ره‌سه‌نی نووسینی شیعی کوردیه له لایه‌ن نالو شاعیرانی تری سنووری میرنشینی بابانه‌وه کراوه‌و مه‌حوی ئه‌و کوده‌تایه‌ی نه‌کردووه به‌کو شو‌ن پ‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌‌گرتووه که کوده‌تاکه‌یان به‌رپا کردووه، هه‌رچه‌نده ده‌ب‌ ئه‌و راستیه‌ش بدرک‌نین که هاوکاتی مه‌حوی، شاعیر‌کی دیاری تری ئ‌مه که مه‌وله‌ویه به ک‌شی ره‌سه‌نی کوردی شیعی نووسیووه نه‌هات‌ ته‌ سه‌ر ر‌گای نالو هاو‌‌یانی. واته ده‌سته‌به‌رداری ک‌شی په‌نجه نه‌بووه له نووسینی شیعردا که ک‌شی گاتاکانی ئایینی زه‌رده‌شتیو ک‌شی ف‌ل‌کل‌ری کوردیه، ره‌نگه ه‌کاری سه‌ره‌کیش ب‌ ئه‌وه‌ی که مه‌وله‌وی شو‌ن پ‌ی شاعیرانی بابانی هه‌‌نه‌گرتب‌ت ئه‌وه ب‌ت که مه‌وله‌وی له ده‌ره‌وه‌ی قه‌مه‌ه‌وی بابان ژیاوه‌و ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ست بووه به زاری گ‌رانیو جوگرافای جوانو قه‌شه‌نگی هه‌ورامان‌و ره‌سه‌نایه‌تی کوردیو ئیشراقاتی زه‌رده‌شتیو ر‌ژه‌اتیو ته‌نانه‌ت نه‌قشبه‌ندییه‌وه، ئه‌وه‌نده نه‌که‌وتب‌ته ژ‌رکاریه‌گری ئه‌زموونی شیعی بابان‌و که‌لتووری عه‌ره‌بیو ئیسلامیه‌وه سه‌باری په‌یوه‌ستبوون‌و شاره‌زا‌بوونی ز‌ریشی له ئایینی ئیسلامدا.

دیاره ئه‌گه‌ر به وردی سه‌یری بنیادی زمانی شیعی مه‌حوی بکه‌ین ج‌ره په‌ره‌سه‌ندن‌کی زمانی پ‌وه دیاره که له رووی زمانه‌وه که زمان

بنه‌مای سه‌ره‌کی به‌ره‌م هـ نانی گوتاره زیاتر ره‌گه‌زی کوردی بوونی پـوه ده‌بینرـت که ئەم قسه‌یه بـ شاعیرـکی وه‌کو مه‌وله‌وی که زمان و کـشی شیعری بنیادی نووسینیشی کوردیه قـ ناغـک ده‌یباته پـشتر له رووی گوتاری نه‌ته‌وه‌یه‌وه، هه‌روه‌ک شوـنی مه‌حویش ئە‌گه‌ر ته‌نیا له‌سه‌ربه‌نه‌مای روکه‌شی زمان سه‌یری بکه‌ین ده‌که‌وه‌ته پـش زـرینه‌ی شاعیرانی تری کلاسیکی ئە‌مه‌وه له‌و روانگه‌یه‌وه که زمانی نووسینی مه‌حوی به‌ پـی قـ ناغه مـژوو‌یه‌که‌ی خـی سیاقـکی کوردیتـری هه‌یه له‌ چاو زـرـک له‌ شاعیرانی پـش خـی ئە‌مه‌ش له‌ ئاستـکی قوـتردا له‌ رووی په‌یوه‌ندی زمان و فیکره‌وه ئە‌وه ده‌رده‌خات که بیرکردنه‌وه‌یه‌کی کوردی ئە‌گه‌ر زـر به‌هـزیش نه‌بووبـت له‌ پشتی ئە‌و سیاقه‌ی نووسینه‌وه هه‌یه، به‌ام ئە‌گه‌ر ئە‌م زمانه‌ی مه‌حوی به‌راورد بکه‌ین به‌ زمانی نالو سالم له‌ رووی بارگاوی بوونیه‌وه به‌ مه‌عریفه‌و جیهانبینو نه‌ته‌وه‌یی کوردی ئە‌وا گوتاری مه‌حوی له‌ رووی بارگاوی بوونه‌وه به‌ ره‌گه‌زه نه‌ته‌وه‌یه‌کانی وه‌کو فیکرو مه‌عریفه‌و جیهانبینی له‌ ئاستـکی دواتردایه.

- ۳ -

عه‌جیبه‌ دـ له‌ عه‌قـی ئە‌و که‌سه‌ وای تـ ده‌گا مه‌رده که‌چی وه‌ک خان خانم دائیما دـ خـ شو بـ ده‌رده مه‌حوی له‌ ده‌ستپـکی شیعره‌که‌یدا له‌ باره‌ی جـ ره‌ که‌سـتی‌ه‌که‌وه ده‌دوـت که‌ وای نیشان ده‌ده‌ن باش له‌ خـ یان تـ گه‌یشـتوون و به‌ باشی خـ یان ده‌ناسن واته‌ که‌سانـکن به‌ بـ چوونی خـ یان له‌ پله‌ی که‌ماـدان، مه‌حوی به‌ لایه‌وه سه‌یره که‌سـک خـی به‌ مه‌رد، یان به‌ مرـقی ته‌واو بزانه‌ت، که‌چی هه‌میشه ئاسووده‌و دـ خـش بـت، هه‌رچه‌نده ئە‌وه ئاشکرایه که‌ ئاسووده‌یی په‌یوه‌ندی به‌ که‌سـتی مرـقه‌وه نییه، یان باشتر بـین ئاسووده‌یی په‌یوه‌ندی به‌ ئاستی رـشـنبیری و هوشیاریه‌وه نییه. له‌ راستیدا مه‌حوی پـی وایه کـمه‌ـکـ بنه‌ما هه‌ن بـ ئە‌وه‌ی به‌ که‌سـک بگوترـت که‌سی ته‌واو یان که‌سی مه‌رد، ئە‌وه‌یش ئە‌وه‌یه ئە‌و که‌سه پله‌ی که‌ماـی هه‌بـت، هه‌رچه‌نده چه‌مکی "که‌ماـ" چه‌مکـکی ته‌واو ره‌هایه‌و ته‌نیا له‌ سنووری ئاییندا جـ گای ده‌بـته‌وه‌و ئە‌و خاسـته‌ش ته‌نیا به‌ خودا ده‌به‌خـرت و خاسـتی مرـق نییه، چونکه‌ شـتـک نییه به‌ ناوی مرـقی ته‌واو، به‌هه‌رحاـ که‌سـک که‌ به‌ ده‌ربـینی مه‌حوی به‌ مه‌رد دابنـرت ده‌بـ که‌سـکی ژيرو هوشیار بـت و له‌و ئاسته‌دا بـت به‌ باشی له‌ دنیا تـ بگات. دیاره که‌سـکیش که‌ به‌ باشی له‌ دنیا تـ بگات ئە‌وه گومانی تـدا نییه گومانی تـدا نییه کـشه‌ی له‌ هه‌مووان زـرتـر ده‌بـت چونکه‌ ئاشکرایه ئە‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌مووان باشتر تـ ده‌گات زووتر هه‌ست به‌ کـشه‌و گرفته‌کانی ژیان ده‌کات، چ کـشه‌ی تایبه‌تی خـی بـت، یان کـشه‌و گرفتی ئە‌وانی تر، یان له‌ ئاستـکی تردا ده‌توانین بـین بـ

کەسی ھوشیار رووبەرێک ھەیە بۆ بیرکردنەوە و تێگەیشتن بۆ ھەڵەکانی  
ژیان و مردن کە ئەوەش بەسە بۆ ئەوەی کە وابکات لە مرئوف ئاسوودە  
نەبێت، لەبەرئەوەی لەبەردەم ترسێکدا راوەستاوە کە ترسە لە مردن،  
مانای وایە رووبەری ئاسوودەیی بۆ ئەم جێرە کەسە رووبەرێکی یەكجار  
تەسکەو تەنانت ئەگەر ھەشبێت ئەوە شتێکی کاتییەو ناشێت ھەتا سەر  
بەردەوام بێت.

مه حوى پـوانه يه كى تا يبه تى خـي يه هه يه بـ مرـقى مه رد ئه و يش ئه وه يه كه مرـقى مه رد كه سـكه له هه موو روويه كه وه ته واوو تـگه يشتوو، پـگه يشتوو، هه ر ئه وه ش واى لـده كات كه ئاسووده و دـخـش نه بـت چونكه مرـقى مه رد ئه گه ر خـيشى كـشه و گـرفتى نه بـت ئه وه نا توانـت چاو له كـشه و گـرفته كانى خهـكى بنوو قـنـت و له گه ئازاره كانياندا نه ژى. لـره دا مه حوى وـنـه ي جـرـك له مرـقـمان بـ به رجه سته ده كات كه ته نيا له روانگه ي خـيه وه سه يري ژيان ناكات و ته نيا بـ خـى ناژى، بهـكو ده يه وـت پـمان بـت له چوارچـوه ي كـمه گـداو به پـى كـمه بـ بنه ماي كـمه ايه تى، بـيار له سه ر كه سـتى هه ر كه سـك ده درـت و كه سـتى هه ر كه سـكيش له روانگه ي كـمه ايه تى بوونى ئه و كه سه و ئاماده بوونى له نـو په يوه ندييه كـمه ايه تيه كاندا بـيار ده درـت. كه سـك كه ته نيا له سنوورى بوونى خـيداو به پـى پـوانه ي تا يبه تى خـى شوناسى مه رد ايه تى، يان مرـقى ته واو، يان باـاي هه يه و به جـرـك له جـره كان خاسـته كانى كه ماـ بوون به خـى ده بـت و، خاوه نى هه ستو عه قـكى له و جـره شه كه بهـ بـ بيركردنه وه له كـمه گـاو بهـ بـ بيركردنه وه له مرـقـايه تىو له ئازاره كانى ئه وانى تر خـى به ژير ده زانـت و له ئه نجامى ئه وه شدا دنيا يه كى په رتكراو له كـمه گـا بـ خـى درووست ده كات و له و دنيا تا يبه تيه ي خـيدا فـزايه كى پـ له ئاسووده يى بـ خـى ده خو قـنـت و مرـقـايه تى به هه موو ئازاره كان ييه وه فـت ده داته ئه و ديوى ئه و حـساره وه كه به ده ورى دنيا تا يبه تيه كى خـيدا هـيچنيووه، ئه وه كه سـكى خـپارـزو خـپه رسته و له رووى كـمه ايه تىو ئا يينيشه وه به وـنـه يه كى نـگه تيف داده نـت، دياره به هـيچ پـوانه يه كيش وـنـه ي مرـقى نـگه تيف يان پاسيف نابـته كه سى مه رد يان كه سى ته واو.

لله ده دا ئه گهر ژيرى تى خاس تى مرقي مهر د ب ت ئه وه ب گومان له بهرام بهريدا نامهر د كه س كه له دهره وهى ژيرى وه ع ق ، كا ت ك كه ع ق و ت گه يشتن ئاماده بوونيان هه ب ت ئه وا سه نگينو به هاداريش بوونيان ده ب ت ، هه كا ت كيش كه سه نگينو به هادارى بوونيان هه ب ت ، ئه وه ب گومان ساده يىو خاكي بوونيش ئاماده بوونيان ده ب ت . هه وه ك ئاشكرايه مرقي ژيرو پ وه كو خانو خانم رهفتار ناكاتو مرقي ق كى خاوهن بيركردنه وه ت امان ده ب ت و ئه وهش واى ل ده كات كه كه متر

ئاسووده یی پـووه دیار بـتو ههرگیز مرـقی تـگه یشتوو یان به روانینی  
مهحویا نه مرـقی تهواو خـی له سهرووی ئهوانی ترهوه نابینـت. - ۴ -

به پیری مهرگهوه فرسهخ به فرسهخ رـیون مهردان  
ئهوی باکی له مردن بـ دیاره بـج و نامهرده  
مهحوی لـره دا وـئای مرـقی مهردمان بـ دهکات له رابردوودا بهوهی  
که مرـقـکـ بووه ههرگیز باکی له مردن نه بووه و له پـناوی ئهوهی که  
بـوای پـی هه بووه نهک له مردن نه ترساوه بهـکو به پیری مردنیشهوه  
چووه، له بهرامبهر ئهم جـره که سـتیهدا ئهوی شاعیر وـئهی جـرکی تر  
له که سـتییمان بـ دهکـشـت که له مردن ده ترسـت و خـی ده شارـتهوه،  
ئهو وای نیشان دهدات که ئهم جـره که سـتییه نهک ههر لاوازو بـبنه مان  
بهـکو ناکاراو ناشیرینو نامهردن. ئهگەر مه بهست له مهرد که سی  
خاوه ن که سـتی بهـهـز بـت ئهوا له بهرامبهردا که سی نامهرد که سـکی  
لاوازه و خاوه نی که سـتییه کی بـ تواناو بـ گوهه ره. بـگومان شاعیر  
پـوانه یه کی دانهوه بـ دیاری کردنی مهردو نامهرد که ئه ویش ئهوه یه  
ئهگەر که سـکـ به پیری مهرگهوه بـجـت ئهوه که سـکی مهردوه ئهگەر له  
مردنیش بترسـت ئهوه نامهرده، به بـ ئهوهی هـکار بـ چوون به پیری  
مهرگهوه یان بـ ترسان له مردن دابنـت. دیاره ئهوه ئاشکرایه له  
مـژووی مرـقـفایه تیدا که سانـکی زـر قوربانیا به ژیا نی خـیا ن داوه و  
له پـناوی بیرو باوه، یان ههر شتـکدا که بـوایان پـی هه بووه  
ژیا نی خـیا نیا ن به خشیووه، مه بهستمان لهم قسه یه ش ئهوه یه ده بـ  
ئامانـجـک هه بـت شایانی ئهوه بـت مرـقـخـیی له پـناودا بهخت بکات،  
یان له پـناویدا به ره و پیری مهرگ بـجـت، بـیه لـرودا ده توانین  
بـبـین به های ژیا نو مرـقـزـر له وه گه وره ترن که به خـیـای له دهست  
بدرـن، ههر بـیه هه تا ئهو ئامانـجه دیاری نه کرـت که مرـقـ له  
پـناویدا به ره و پیری مهرگ بـجـت، پـموایه ئهو دادوه ری کردنه له  
جـی خـیدا نابـت، ئهگەر بـوامان به وه هه بـت که مرـقـ گه وره ترین و  
پـبهاترین سه رمایه ی سه رگـی زه وییه و ته نیا له پـناوی ئامانـجه  
به رزه کانی وه کو ئازادی و سه ربه ستیو له پـناوی مرـقـفایه تیو به  
مرـقـبـووندا ره وایه قوربانی بدات و بـجـت به پیری مهرگهوه. کاتـ  
مهحوی ئه و که سانه به بـج و نامهرد ناوده بات له پای ئهوهی له مردن  
ده ترسن، پـمان ناـت کام مردنو له پـناوی چیدا، ئه مانه شایه نی  
ئه وه ن که بمرن، یان به ده ربـینـکی تر ئامانـجـک ده ستنیشان ناکات  
تا پـمان بـت ئهو که سه ی ئاماده نه بـت له پـناوی ئهو ئامانـجه دا  
قوریا نی بدات تا ده گاته ئاستی ژیا ن به خشینیش، ئه وه که سـکی  
نامهرده. لـره وه به ئاشکرا جـرـکـ له ئاشکرایه ی له تـوانینی  
مهحویدا هه یه بـ چه مکی ژیا نو مردنو، پـده چـت ئهو ته نیا له و تیشکه

نیگایه وه سهیر بکات، مرځی مهرد ئه و مرځه څه نه ویسته یه که هه میسه گیانی قوربانی دان تیایدا باځادهسته، به ځه وهی پځمان بځت قوربانیدان له پځناوی چیداو بځچی؟ واته به پځچه وانه کړدنه وهی چه مکی میکاځیلیانهی " ئامانچ پاساوی ئامراز ده دات" ده بځ ئامانچ ځکی ئه و ځه به ځت که شایانی ئه وه به ځت مرځف له پځناویدا بمرځت. له کات ځکی وه هاشدا ژیان ده بځته ئامراز له پځناوی ئامانچ ځکدا که بځگومان ده بځ ئه و ئامانچه له و ئاسته دا بځت ژیانی له پځناودا به خت بکړځت.

-۵-

له بهر قاپی مه چه بهت ئه و خودا پځ داوه یه رووسوور  
 حزینه، دیده پځ ئه سرینه، دځ خوځنینه، روو زهرده  
 مه حوی وه کو چاودځرځ راوه ستاوه و له سهره وه سهیر ده کاتو هه  
 له وځشه وه بځیاری ئه وه ده دات که ځ رووسووره، واته ئه وه ځیه  
 شو ناسی ځی به ده ست هځناوه و هیچ ترس ځکی له رووبه ووبونه وه،  
 یان له بهر وه پیری چوونی مهرگ نه ماوه؟ ئه و پځی وایه که سی رووسوور  
 ته نیا ئه و که سه یه له بهر ده م ده رگای څه شو یسته که یدا شانی  
 لځداداوه و گه یشتووه به ځرځ له یه قین، که ئه وه ش لوتکه ی  
 ئاسووده یه و رزگار بوونی مرځه څه له ترس یان له هه ر گومان و دوو  
 دځیه که بهرام بهر به ئاینده ی ځی. هه رچه نده لځره دا مه حوی باسی ئه وه  
 ده کات ئه و که سه ی ده گاته به رده رگای دځداره که ی هه رچه نده خه مبار بځو  
 چاوی پځ له فرم ځسکو دځی شه قار شه قارو رووی زه ردو لځوبه باریش بځت،  
 ئه ویش له ئه نجامی ئه وه دا که ره نگه دځداره که ی بځ مه یل بځتو لای  
 لځنه کاته وه، ئه وه هځشتا ئه و که سه رووسووره، ماده م گه یشت ځته  
 مه رته به یه که که نه زیک بوونه وه و گه یشتن ځتی بځ به رده رگای  
 دځداره که ی.

جار ځکی تر هه مان شځوه ی ئه وه ی له ئه زموونی شیعی مه حویدا ههستی  
 پځده کړځتو ده بینرځت، ئایا مه به ست له دځدار لځره دا ځیه؟ ئه ی  
 ده لاله تی عیشق بوون لځره دا چیه؟ ئه ی بهر قاپی دځدار چی ده گه یه نځت؟  
 ئایا ئه گه ر ئه م دځداره بوویه کی مه جازی نیه، ئه وه چی ده گه یه نځت  
 که عاشق بگاته بهر قاپی دځداره که یو، که چی له وځدا خه مبار و زه ردو  
 چاو پځ له فرم ځسکو دځپځخوځنین بځتو که چی به سهر که وتووش ناو ببرځت؟  
 لځره دا به ئاشکرا ده رده که وځت ئه وه ی مه حوی باسی ده کات فهزای بوونی  
 دوو دځدار نیه، واته نځرو مځ، به ځکو به ئاشکرا دیاره ئه و  
 زه مینه یه ی ئه و بهر چه ستی ده کات، زه مینه ی خودا په رست ځکو خودای  
 ځیه یه تی، یان زه مینه ی سځفیه کو خودای ځیه تی، که نرځک بووه ته وه  
 له وه ی بگات به دیداری رځحی باځا. که واته لځره دا ئه وه ئاشکرا  
 ده بځت ئه وی سځفی ماده م گه یشت ځته بهر قاپی خودای ځیو هه لی ئه و

نزيكبوونهوهيهي بـ رهخساوه با له بارودـخـكى ئاـوزو خراپيشدا بـت بهـام بـ ئهـو سهركهوتنو رووسوريه چونكه له بهردهم قاي ئهوي بهرزو باـادايه كه ئهوش وای لـدهكات له ئاواتي ههره گهورهی خـی نزيكـ بووبـتهوه كه گهيشتن به رـحـى باـاو تـوانـدنهـويه لهـو رـحهـدا، دياره بـ كهسى سـفـيش سهربارى ههستکردن به رووسوورى به سهركهوتنیش كه سـكى سـادهـو خـاكو له خوداترسهـو، ههـميشه ماتـو خهـمگينو چـاو پـلهـ فرمـسـكـ دياره، ئهـوش ديسان وهـكو خـاسـته دهرهكهكان يان رووكهشهكاني سـفـى وایه چونكه ترس له خداو راوهستان له بهردهم گهورهی ئهـودا ههـميشه ئهـوه لهـای كهسى سـفـى يان زاهيدو دهست له دنياشـردو درووست دهكات كه ههـميشه به لاوازی له بهردهمی ئهـو هـزه باـايهـدا راوهستا بـتـو چـاوهـوانی سـزـو بهـزهی ئهـو بـكاتـو، وهـهاش تـبـگات هـمـر خـنـمايشـکردنـكـ كه بـنـى دـخـشـو ئـاسـوودهـیـو خـبهـشـترانـینی لـ بـتـدهشـ ببـته هـی رهـنـجـاندنـى خداو سهرئهـنـجام ئهـوهی تاكو ئـستا پـی بـاوهـو پـی گهـيشـتـووه، كه گهـشتـنه بهـرقـای ئهـوه له دهستی بـچـت، ئهـمه سهربارى ئهـوهی كه دهشـ بـ كهسى لهـم جـره شـتـكـ نهـبـت كه مایهـی دـخـشـو ئـاسـوودهـیـی بـتـمادهـم لهـبهـردهـم مهـترسى مردنـو لـپـرسـينهـوهی ئهـو دنياـدایه، دهشـ ئهـو رهـنگ زهـردیـو خهـمگینـو چـاوی پـفرمـسـكهـشى دهرئهـنـجامی بـیرـکردـنهـوو تـاـمان بـت لهـو چـارهـنووسه ناديارهـی له بهـردهـمـیدایهـو ترس بـت لهـوهی كه هـمـر دـبهـدنـیاـخـشـبوونـو ئـاسـوودهـیـو پـكهـنـينـكـ ببـته هـی رهـنـجـاندنـى خداو سهرئهـنـجام ئهـگهـرى گهـيشـتن به رـحـى باـای ئهـوی له دهست بـچـتـو سهرگهـردانـو بـچـاره بـمـنـتهـوه، بهـواتـا له ترسى رهـنـجـاندنـى خداو لهـدهـستـچـوونـى سـزـو بهـزهی ئهـو بهـوشـوهـیه خـی نـيشـان بـدات ئهـویش له ترسى ئهـوهی نهـوهـكو ئهـو دنـیای بـ كـتـایـی لهـدهـست بـچـت، لـرهـدا مهـحوى بهـرجهـستهـی كهـسـتى رووسوورو سهركهوتوومان وهـها بـ دهكات كه كهـسـكه سهربارى نزيكى له خداوه، له بهر رازيکردنـى خدا له خـی ههـميشه بهـسـادهـیـو گهـدايانـه خـی نـيشـان دهـداتـو لاوازـو بـ دهـسهـاتـخـی ده نووينـتـو له بهر تواناـو دهـسهـاتـى خداـدا ئهـم ههـميشه لاوازـو بـ تواناـو ناكارايهـو، تاكه شـتـكـ كه دهـتـوانـتـ بـيكـات ئهـوهیه كه ههـو بـدات خدا له خـی رازی بـكات بهـو ئومـدهـی به دیداری روحی باـای ئهـو بـگات، دياره له روانگهـی تهـسـوفـيشـهـوه بهـرزـترين ئاـمانـجـی سـفـى ئهـوهیه بـگات به رـحـى باـای خداو لهـو رـحهـ باـايهـدا بـتـوتهـوه.

له ئهـحـبابـی قهـديمـی بهـزمـی ئولـفهـت ماوهـتن دوو تهن  
يهـكـ پـهـروانه ههم دهـرده، يهـكـ بولبول كه ههم فـهـرده  
مهـحوى له دهـرـبـينـكى ناـاستهـوخـدا باس لهـوه دهكات شتهكان له

جـځـگـایـ خـیاـنـدا نهـماونو گـځـانـکارـیـان بهـسـردا هـاتـووه، لهـو نهـنـدهـشـدا سهـرجهـمی ئهـوانهـی که ناشناو هـځـگری ئهـم بوون واته ئهـمی عاشق هـیچـیان وهـکو خـیاـن نهـماون تهـنـیا دووانیان نهـبـت که ئهـوانـیش پهـروانهـو بولبولن. لـځـرهـدا ئهـوه ئاشکرا دهـبـت مهـحوی لهـ روانگهـی بهـردهـوامو جـځـگیری هـهـرکهـسـځـک لهـسـر ئهـوهـی بـځـواي پـځـی بووه، یان وای نـیـشان داوه که لهـو بواړهـدا کاردهـکات، دهـځـوانـځـته ژیانو دهـورو بهـرو کـځـی هـهـځـستو جوـځـهـی کهـسهـکان. ئهـو پـځـی وایه کهـسانـځـکی زـځـر ئیـدیـعـای عیـشقو عاشقـبوونـیان کـردووه، دیاړه مهـبهـست لهـ عیـشقو لهـ عاشقـبوونـیش هـهـروا شـتـځـکی رووکهـش نیـیه لهـ تـځـوانـینی مهـحویـیهـوه، بهـځـکو عیـشق مهـسهـلهـیهـکی گرنگهـو بریتیه لهـ قوربانـی دان، که ئهـوهـش تهـنـیاو بهـس تهـنـیا بهـ کهـسی خـځـنهـویستو زاهیدو سـځـفی دهـکـځـت واته کهـسـځـک که دهـستی لهـهـموو شـتـځـک شـځـردبـځـتو تهـنـیاو بهـس تهـنـیا لهـ پـځـناوی عیـشقـهـکهـیدا بـځـیو تهـنـیا کهـسی لهـو جـځـره دهـتوانـځـت قوربانـی بدات. بـځـگومان لـځـرهـوه دهـشـځـچه مکی عیـشق زـځـر فراوانو گشتگر بـځـتو تهـنـیا هـهـر عیـشقـی نهـځـوان دوو رهـگهـزه که نهـبـت، بهـځـکو عیـشق بـځـت لهـ هـهـموو ئاسـتـځـکدا واته لـځـرهـدا عیـشق دهـلالهـتی ئهـو مـځـتیفه هـهـځـدهـگرځـت که مـځـف بـځـخ بهـخت کـردنـو خـځـنهـویستی دهـجوـځـنـځـت. بهـهـرحا مهـحوی دهـیهـوځـت بـځـت لهـ ناو هـهـموو ئهـو واقیعهـی که ئهـمی تیادا ژیاوهـو لهـ کاتـځـکیـشدا ئهـم بهـ بـځـوونـی خـځـی نوـځـنهـرایهـتی مـځـقایهـتی دهـکات لهـسـردهـمی خـځـیدا، عیـشقـبوون تهـنـیا وهـکو مهـسهـلهـیهـکی رـځـژ وابووه، ناتوانـځـت کهـسـځـک بدـځـزرځـتهـوه که عاشقی راستهـقینه بوو بـځـت بـځـجگه لهـ پهـروانهـو بولبول. ئهـوه ئاشکرایه مهـسهـلهـی عیـشقـبوونـی پهـروانه که لـځـرهـدا مهـبهـست پهـپولهـیه، چیرـځـکی ئهـفسانهـیه لهـ مـځـژووی مـځـقایهـتیداو وهـها لـځـکدهـدرځـتهـوه که پهـپوله ئهـوهـنده رووناکی خـځـش دهـوځـتو ئهـوهـنده عهـشقی رووناکیه کاتـځـله شهودا تیشکی مـځـم دهـبینـځـت لـځـی نزیک دهـبـځـتهـوهو بهـردهـوام بهـ دهـوریدا دهـخولـځـتهـوهو لهـگهـځـریشتنی کاتیشدا نیوه تیرهـی ئهـو بازنهـی که پهـپوله بهـ دهـوری مـځـمهـکهـدا پـځـی دهـخولـځـتهـوه کورتر دهـبـځـتهـوهو بهـو پـځـیهـش پهـپوله که زیاتر لهـ گـځـی مـځـمه که نزیک دهـبـځـتهـوه تا باـځـهـکانی گـځـدهـگرنو دهـسووتـځـن، بهـوهـش پهـپوله که توانای فـځـینی نامـځـنـځـتو دهـکهـوځـته خواروهـو بهـ سووتاوی دهـمـځـت. ئهـمهـش جوانترین نموونهـی قوربانـی دانه لهـ پـځـناوی خـځـشوویستنـی شـتـځـکدا، پهـپولهـیه که عیـشقـی رووناکی مـځـمه سهـرئـهـنجام گـځـی ئهـو مـځـمه دهـیسووتـځـنـځـت، ئهـمهـش بهـرزترین شـځـوازی عیـشقـبوونه که لهـ پـځـناوی خـځـشوویستی عیـشقـبوونـدا ئهـوهـنده نزیک دهـبـځـتهـوه تا گـځـی ئهـو عیـشقـه بیسووتـځـنـځـت، لـځـرهـدا دهـشـځـوهـها لـځـکبدرځـتهـوه که عیـشق بـځـخـی سهـرباری ئهـوهـی قوربانیدانه دیسان بریتیه لهـ دنیا یهـځـکه سهـرتاپای خاـوـځـنیو بـځـگهـردیو خـځـنهـویستیه.



به گوهری بولبول نهوه ئاشکرایه که با ندهیه که له فاکلارو نه ده بی گهلاندا وه کو هاوتای ددارانی راسته قینه و عیشقی هه میشه یی گو باس ده کریتو زربهی کات کراوه به ناوه ند ب نهوه یی باشتترین عاشقو به خته وه رترین عاشقی پ به راورد بکرت. مه حوی پ ی وایه ههر نه و دووانه له سهر په یمان و به نی خ یان ماون و ههر نه وان رگا و رهوتی خ یان یان نه گ یوو، نه مش نهوه ده گیه نیت به لای نهوی شاعیره وه ههر نه مان نموونه یی راسته قینه یی عیشقو ددارین چونکه له به ن و په یمان نه ی که داویانه په شیمان و پاشگهر نه بوونه ته وه و نابنه وه. دیاره نه وه ش خاص تی سهره کی عاشقه که هیچ ک سپو به ربه ستک ناتوانیت له رگای راسته قینه یی عشق لایب دات. بگومان نهوه یی لره دا ئاشکرا ده بیت نهوه یی مه حوی باسی زه مینه و بارود خک ده کات که تیایدا بنه ماکانی عیشق ههره سیان ه ناوه، بیه له و هاوه یان و هاو خه مانه یی که نه و باسیان ده کات و ئستا به ج رک له گله یی و گازه نده وه له باره یی خ یان و عیشق بوونیانه وه ده دوت ته نیا په روانه و بولبول ماونه ته وه.

دیاره نهوه ئاشکرایه عیشقو خ شه ویستی م تیغو جو نه ری ژیان، ئیتر نه و عیشقو خ شه ویستیه ههر ج رو ههر ش وه یه ک بیت واته عیشقو خ شه ویستی نه وان دوو ره گه زه که بیت، یان عیشقی خودایی بیت، یان خ شه ویستیو عیشقی خا و ز دو نیشتمان و نه ته وه و مر قایه تی بیت، یان عیشقی کارو پیشه و ئاره زووه ج را و ج ره کانی مر ق بیت. گرنگ نه وه یی ناشیت به جیدی و به د س زی مر ق له سهر هیچ شتک به رده وام بیت نه گهر ج رک له عیشق بوونی ب نه و بواره نه بیت. به پچه وانه کردنه وه یی نه م ب چوونه، مه حوی ده یه ویت بیت ئستا که کار رووی له هه ورازه و شته کان گه وه ره و جوانی خ یان یان له ده ست داوه و ته نانه ت به ها مر ییه کانیش وه کو پ شتر گرنگو پ بایه خ نه ماونه ته وه، له بهر نه وه یی ره ح و گه وه ره یی عیشق بوونی مر ق بیت شته کان و ب خودی خ یشی گانی به سهر دا ها تووه و وه کو نه و ش وه خا و ن و مانا داره یی پ شتری نه ماوه. که واته لره دا ده توانین ب بین عیشق که جو نه رو نه رو پا نه ری مر قه بیت نهوه یی له بهر زترین ئاستی مر قایه تدا بیت و بیت نهوه یی بجو بیت و بینا بکات و جوانی و راستی مر قایه تیه کی با ترو پ به هاتر به ره م به نیت، ئستا نه و م تیغه خ یی له شکست و ههره سدایه، بیه هه موو شته کانی تریش ش واون و رووی گه شیان ته لخ و ناشیرین بووه. دیاره نه مه ب چوونی مه حویه سه باره ت به و قه یرانه یی که ره حی عیشقو خ شه ویستی له هه موو ئاسته کاند د و و چاری بووه، به ام دیاره نه وه ش ئاشکرایه که ز رجار گانکار ییه کانی ژیان کاریگهری راسته خ یی له سهر نه ک ههر ره فتار و هه سو که وتی مر ق ده بیت به کو کاریگهری له سهر گه وه ره و ماهیه تی

بنیش بهم حده ئەم گەردە لەو مینایی بە گەردە

لله دا جڳاي خٲيه تي ٺهه ڀرسياره بکهين که مه بهستي مه حوى لهو  
هه موو ٺٲا ٲا هه واته ٺهه هه موو گوناھ يان تاو نبار کردنه چيه؟ ٺهه  
ٺهه گهر دنه گهر دنى کٲيه؟ به هه رجا ٲ ٺهه ڀهراو ٲزهى که ڀاڀه بهرزان  
مام ٲستا مه لا که ريمى موده ٲيسو کاکه حه مې کوٲى ٲ ٺم د ٲٲه يان  
نووسيوو ٺهه مان ڀ ٲ ده ٲٲت ٺهه گهر دنه ٲ ٲگهر ده گهر دنى يارهو  
تاوانى کوشتنى د ٲدارانى دراوه ته ڀا ٲ. ده ش ٲ ٺممه ٲ ٲوون ٲ ٲٲت  
به ٲام له هيج شو ٲن ٲکى ترى ٺم ده قه دا به ٺاشکرا باسى ٺهه  
نه کراوه که يار ٲ ٲه هيه له بهر گو ٲنه گرتنى، يان له بهر وه ٲام  
نه دان هوى ٲ ٲ س ٲزو خٲ شهويستى که سانى تر بوو ٲته ه ٲى مردن يان  
د ٲشکان دنى ٺهوانى تر، لله دا هه مان ٲ ٲوونى شکسپير له بازرگانى  
څينيسيا دا دووباره ده ٲته وه کات ٲ که ڀرشيا قسه ٲ ٲن ٲريساى  
کاره کهرى ده کاتو ده ٲٲت ٲ ٲ ٺهوى وابکه م له ڀياوان ٲوا به ٲن  
بهوى که من ڀياوم باسى ٺهوى يان ٲ ده که م که چ ٲن چه نده ها ٺافرت  
داواى خٲ شهويستيان لله کردوومو له بهر ٺهوى من وه ٲام نه داونه ته وهو  
ره فزم کردوون له داخدا نه خٲش که وتوونو مردوون .

بـیـه لـرـه و ه دـه شـ وای بـ بـچین مه حوی باسی شـخـه کی بکات که که سـکی  
خاـوـن و بـگـه رده یان ته نانهت ره نگه مه حوی باسی خـی بکات که چـن  
خـی به خاـوـن و بـ گونه ده زانـت به مـام چـن له و یارود خـی ئه وسای

سلا مانیدا هەند جار دیان شکاندووو و ئازاری ریحان داوه به تایبەتی له دوو رووهوه که یەکه میان ئەو ئازارەیه که ریحانەزەکی مه حوی که ریحان تەسەو فی نه قشبه ندیه له پش له دایکبوونی مه حوی له دواي ئەو هەش له سنووری میرنشینى باباندا پشی گە یشتووو. دوو میشیان ئەو ئازارە بێت که له ئەنجامی هەووست و روانینی نوخبە یەك له خەکی سلا مانیهوه بهرامبەر به هەووستی دستانەى مه حوی ب سوێتان عەبدوحەمیدو دەوڵەتی ئیسلامی درووست بووه، که پەدەچێت مه حوی سەرباری هەستێکی ناکامی کوردایەتی بواي وابوو بێت که تەنیا دەسەلاتی دەوڵەت یان لوتکەى هەرەمی دەوڵەتی عوسمانی بتوانێت پارێزەرو دابینکەری ژيانى خەکی بێت. ئەم هەووستەى خەك وای له مه حوی کرد بێت به راستی هەست بکات غەدری لێدەکرێت و ریحان ئەم خاوەنەو گەردنی وهکو مینای بێگەردەو شایانی ئەوه نییه که ئەو هەموو تاوان و گوناھەى بخرێتە ئەستێ.

- ۸ -

له دەورمدا حەصار: ئافەت، له سەر سەر خەیمە: درێ ئاھ

له سایەى عیشقەوه بوومه شەهى صاحب سەراپەرده

دەش مانای ئەم دەرە زەر پە یووست بێت به دێی پێشترەوهو ئەگەر لهو روانگە یەوه دێی پێشترمان لێکدایەوه که مه حوی مەبەستی لهو کەسەى که ئێبای تاوانکردن و گوناھ کردنی دەخرێتە پا خێ بێت ئەوا لێکدانەوهی ئەم دەرەش زیاتر دەبێتە دەروازە یەك ب لێکدانەوهی ئەو بارە ناھەموارەى که مه حوی خێی تێدابوووه باسی خێ دەکات لهو بارو دێخە ناھەموارەدا که وهکو گۆتمان دەش بزاربوونی مه حوی بەھێی هەووستی توندو بێبەزەییانەى خەكەوه بهرامبەرى درووست بووبێت.

مه حوی باسی شوێن و جێگا و بارودێخی خێ دەکات که چێنەو به چ شۆبە یەكە. لهوه دەدوێت که دەوری به حەسار یان شورایەك گیراوه که ئەو هەش ئەگەر رووه مادیه کەى سەیر بکەین مانای ئەو یە که مه حوی له نێو چوار دیوارێکدایە که ئەو هەش جێرێک له خاسێتى زیندانى بوون یان دەست و پێبەستنى هەیه و له پشێتى ئەم وەسفەشەوه ئەوه ئاشکرا دەبێت که بەجێرێ له جێرەکان ئەو باس لەوه دەکات که ئازادی ئەو سنووردەر کراوه، یان لێی داگیر کراوه. هەر له پا ئەو هەدا باسی ئافەت دەکات و لەو هەش دەدوێت لەسەر سەریشی خێمە هەیه و دوو کەسێ ئاھوخە فەتیش سەری خەیمەکەو ئاسمانی گرتوووه. ئەگەر بهوردی سەیری ئەم فەزایە بکەین ئەوا تێدەگەین ئەمە فەزای پێوەندکردن و داگیرکردنی ئازادی کەسێکە که تەنانت ئەگەر به خەیا پێش بێت هەست دەکات له چوارچێوە یەكدا له قایب دراوهو ئافەت و بەهێا یەخەیان گرتوووه تەنانت رووناکی ئاسمانیش نابینێت چونکە ئاھ و نا یینی به

[illegible]

شوهیه سهیری دنیای کرد ئهوا هموو شتهکان به ئاسایی وهرده گریتو بهوجرهی مهحوی تووشی ههچوون یان کاردانهوی تووند نابیت،  
-۹-

چلن ئه و دته چاوی من که یه کسهر عونصوری ئاوه مهحاله من که بچمه دیهوه، د کیشوهری بهرده مهحوی باسی خیو یار دهکاتو ئاشکرای دهکات که ئهمو یار له دوو توخمی جیاوازن، ئهم لهو وهسفهدا که ب خیی دهکات وهکو مرڤکی ئاسایی وهسفی خیی دهکات. به ئام ئهوی یار به دوو جهر وهسف دهکات له یه که میاندا وای نیشان دهدات یار له توخمی ئاوه، له دووهمیشاندا وهکو مرڤ نیشانی دهدات که ددی ههیهو ئه و دلهش سهرباری رهقی هشتا ددی مرڤه چونکه دهش ئهم بچته دیهوه. سهرهتا مهحوی ئهوی یار دهباتهوه سهر رهگهزی ئاو که ئاویش چه ند خاسیتکی ههیه وهکو ئهوی ناگیریتو ته نیا به هی شتکی ترهوه ده توانیت بهرجهسته بکرت که ئهمهش رگره لهوی که چاوی ئهم بتوانیت و نهی ئهم بهرجهسته بکات، لهرهشوه مهحوی ده مان گهستهوه ب ئه و بچوونهی که باسی بینینو بهرجهسته کردنی و نهی شتهکان دهکات، که گوایه چاو تیشک ئاراسته ی ئه و شته دهکاتو به وهش و نهی ئه و شته له چاودا بهرجهسته ده بیت. به ئام لهره دا و نهی ئهوی یار له چاوی ئهمی شاعیردا بهرجهسته نابیت هه کهشی ئهوهیه ئهوی یار له توخمی ئاوه و نه و رهنگی ئاویش بهرجهسته نابن له چاوی ئهمدا. لهره دا رهگهزی ئاو ئه و ده لاله ته بهرهم ده هه نیت که ئهوی یار ته نیا له خهیا دا بوونی ههیه و پناچیت بوونکی واقعی هه بیت ماده م نه له چاوی ئهمدا ده بیت و نهیه کی بهرجهسته و نه رهنگیشی جگیریشی ده بیت. ئهم بچوونهش له نیوهی دووهمی ئهم ده دا زیاتر ئاشکرا ده بیت کات شاعیر باسی ئهوه دهکات که ههرچن و نهی یار له چاوی ئهمدا بهرجهسته نابیت به هه مان شوه ئهمیش ناتوانیت له ددی ئه ودا جگا بگرت چونکه ئه و ک که و نهیه کی بهرجهسته نه بیت مانای وایه ته نیا له خهیا و وههمدا بوونی ههیه و ناشیت ددی هه بیت هه تا ئهم بچته دیهوه. که واته لهره دا ئهوی شاعیر جگره له یه تپیا درووست دهکات که ئه ویش یه تپیا به ئاو بوونی یاره، ئاویش توخمکی ب ههنگو ب ب و ب تامو ب شوهیه.

له رووی زانستیهوه بوونی مرڤ دابهش ده بیت له نوان دنیای (مشک) عه ق و دنیای (د) واته دنیای ههزوو ئارهزووه دنیایو غه ریزه یهکانی مرڤ. دنیای عه ق، دنیای ک نتر کردن و دیسپلین کردن و جو هیه به پهی بهرنامه و نهخشه. دنیای دیش دنیای ههزوو ئارهزووه غه ریزیو دنیایهکانی مرڤه که تا ئه ندازه یه کی ئاشکرا دهش پیان بگوتریت دنیای غه ریزه ئاره یهکانی مرڤ. دیاره ئه وهش

ئاشكرايه كه با\۱ادهستبوونی ئهم دنيايه واته دنياي غەريزه  
ئازە\۱يه كانی مر\۱ف ئەگەر عەق\۱ لهو ئاستەدا نەب\۱ت كه دیسپلینو  
ك\۱نتر\۱ی ئەو رووبەرە لە بوونی مر\۱فدا بکات ئەوا خاس\۱تە  
د\۱ندەيیه كانی مر\۱ف لەسەر لاوازیبوونی خاس\۱تە مر\۱يیه كانی مر\۱ف  
با\۱ادهست دەب\۱ت. د\۱ كه هەستیارترین بەشە لە پ\۱كها تەي مر\۱فدا چ لە  
رووی فیزی\۱ل\۱جیو چ لە رووی حەزوو ئارەزوو هە دنيايیه كانهوه، كه چي  
ئەوی شاعیر بە كیشوهری بەرد ناوی دەبات. بەردیش ه\۱مای وشکیو  
رەقو ب\۱بەرهمیه كه ئەو هەش نەك\۱ لە گە\۱ خاس\۱تە كانی دنياي د\۱دا  
ناگونج\۱ت بە\۱كو ناك\۱ك\۱و دژیشە لە گە\۱یدا.

دیاره ئەوه ئاشكرايه ئاو ب\۱جگە لەوهی كه یەك\۱كه لەو چوار توخمه  
سەرەکیه كه بە پ\۱ی ل\۱كدانهوه کلاسیکییهكان ب\۱ درووستبوونی  
گەردوون، گەردوونیان پ\۱كها\۱ناوه، دیسان سەرچاوهی ژیا نیشو  
ناتوان\۱ت بە ب\۱بوونی ئاو تەسەوری بوونی ژیا ن بک\۱ت. جگە لەوهی  
كه هیچ زیندەوهر\۱ك نییه بە ب\۱ ئاو بژی، بە گو\۱رەي هەموو  
زیندەوهرانی ش كه ز\۱ربوون بەرهمی جووتبوونی ن\۱وان ن\۱رو م\۱یه،  
پیتانندن لە ئاو ئاودا روودەدات چونكه ه\۱لكه و کر\۱م\۱س\۱مەكان لە  
كاتی جووتبووندا لە ئاو ئاودا بە یەك\۱ دەگەنو هەر لە ئاو ئاویشدا  
پیتانندن روودەداتو لە ز\۱ربەي زیندەوهرانی شدا ك\۱رپە لە تا ئەو  
كاتەي لە دایك\۱ دەب\۱ت هەر لە ئاو ئاودا دەم\۱ن\۱تەوهو گەشە دەكات.  
ئەوی یار لە توخمی ئاو، ئەمەش ل\۱كچوون\۱کی جوانه چونكه هەر چ\۱ن  
ئاو سەرچاوهی ژیا نه بە هەمان ش\۱وه ئەوی یاریش كه لە رهگەزی  
م\۱ینهیه سەرچاوهی ژیا نو بەرهمه\۱نانه، هەرچ\۱ن ئاو سیمبو\۱ی  
خاو\۱نیو جوانیو ناسکیه بەهەمان ش\۱وه ئەوی یاریش كه لە رهگەزی  
م\۱ینهیه سیمبو\۱ی خاو\۱نیو ب\۱گەردیو جوانیو ناسکیه. هەموو ئەم  
خاس\۱تانهی ئاو یان یار كه وهسف دەک\۱ن تەنیا دەبینر\۱نو هەستیان  
پ\۱دەک\۱تو ئەوی شاعیر نیگەرانه لەوهی كه ناتوان\۱ت بەرجەستهیان  
بکات یان بیانگر\۱تو گازەندەي ئەو هەش دەکات ئەو\۱ك كه لە توخمی ئاو  
ب\۱ت ناش\۱ت چاوی ئەم و\۱نای بکاتو وهكو بوویهکی بەرجەسته رامی  
بکات. ل\۱رەشەوه ئاماژە یەك\۱ ب\۱ ئەوه دەک\۱ت ئەو كه سەي كه ئەمی  
شاعیر بە ناوی یار وهسفی دەکات تەنیا بوویهك\۱ ب\۱ت لە خەیا\۱دا  
و\۱نەي ك\۱شا ب\۱تو بوویهکی مادیانهی نەب\۱ت.

لە وهسفهكەي شاعیردا ج\۱ر\۱ك\۱ لە دژیهك\۱ هەیه كات\۱ كه ئەوی یار خ\۱ی  
لە رهگەزی ئاو ب\۱ت ب\۱چی دەب\۱ د\۱ی بەرد ب\۱ت؟ د\۱ لەرووی  
فیزی\۱ل\۱جیهوه لە ماسولكه و گ\۱شت پ\۱كها تووهو لە هەستیار ترین  
بەشە كانی جهستهي زیندەوهرانهو سەرچاوهی ژیا نو لە هەمان كاتدا د\۱  
لەبەرهمه\۱ر عەق\۱دا دادهنر\۱ت كه ئەوی دووه میان بە مانای م\۱شك\۱ د\۱ت  
كه لە گە\۱ د\۱دا ج\۱ر\۱ك\۱ لە ر\۱كهوتن لە ن\۱وانیا ندا هەیه ب\۱ ر\۱كخستنی

ژيانی تاکه کس، خ ئه گهر هر کام لهم دووانه باادهست بټ بهسر  
 نهوی تریاندا نهوا جرړک له ناهوسهنگی له بوونی نهو کهسهدا  
 دروست ده بټ. بههرجا مهحوی دټی نهوی هاوش وهکراو لهگه ئاودا  
 هاوش وه دهکات به بهردو پټیشی وایه دټک که وهکو بهرد رهق بټ  
 ناشټ جرګای خ شهویستی تټدا بټهوهو نهوش وای لټدهکات که واههست  
 بکات نهو دټه لهرووی نهودا داخراوه، بټیه دهکات به جرړک له بټ  
 نوم دبوون بټ خ شهویستی نهوی یاری له رهگزی ناو. جگه لهوهش دهش  
 مهحوی لهوهدا مافی خټی بټ که دټی نهوی یار به بهرد هاوش وه بکات  
 چونکه له ئاستیدا ناکرټهوه بهام نهوهی جرګای پرسپاره نهویه  
 مهحوی به گشتی دټ به رهقو بټ بهزی وهسف دهکات کات ده بټ: دټ  
 کیشوهی بهرده. له پشټی نهو بټ چوونهوه نهو دهلالهته بهرهم دټ که  
 جیاوازییهک له رهگزی پټکهټنهری نهوی یارو نهمی شاعیردا هیه،  
 نهو له رهگزی ناوهو نهمی مرټفه که له کټمه بټک رهگزی پټکهاتوهو  
 که تهنیا یهکټکیان ناوهو لهو بهراوردکردنهشدا دهلالهتی ههست به  
 بهزی کردنی نهوی یار له بهرامبر نهمی شاعیردا بهرهم دټو  
 ناراستهوخټ له ئاستټکی قوټتری دهقهکهدا نهوه دهبینرټ کات که  
 نهوی یار نایهته ناو چاوی نهوهوهو دهرګای دټیشی بټ ناکاتهوه  
 له بهر نهویه که یار له توخمی ناوهو نهوش وای لټدهکات که خټی به  
 بهرتر بزانهټو دهرګای وټاتی دټی له رووی نهودا نهکاتهوه که به  
 هاوشانی خټی نازانهټ، هرچهنده نهوه ئاشکرایه که خټ شهویستی نه  
 سنوور ده ناسټو نه جیاوازی کټمه ټایهټو نههیچ بنهمایهکی عهقټی  
 ده توانټ جرګای لټیگرټ چونکه خټ شهویستیو عیشق "ههست" دروستکهرو  
 رټکخهریانه نهک عهقټو نهو پټودانګانهی تر که عهقټو هوشیاری  
 رټکیان دهخنو دهیان جوټیننو به بټهیان دهبن.

- ۱۰۰ -

تهپو تټزی غوباری دیمو رټګهی گټیو دهیوت  
 دهترسم دامه نم ئاخر ببټ ئالوده بهم گهرده  
 نه گهر له ئاستی بینراوی دهقهکهدا سهیر بکهین نهوا نهوه مان بټ  
 دهرده کهوټ که نهو بټ چوونهی لهم دټرهدا مهحوی لټی دټوټ  
 په یوهسته بهو بټ چوونهی که له دټی پټشتردا لټی دوا بوو، پټشتر  
 باسی لهوه کرد که نهوی یار له رهگزی ناوهو هرګیز نایهته چاوی  
 نهوهوهو ههروهها باسی نهوش دهکات که دټی یار بهردهو هرګیز  
 دهرګا بټ خټ شهویستی نهو ناکاتهوه. لټرهدا جارټکی تر باسی نهوه  
 دهکات که نهوی یار کات تهپو تټزی غوباری نهمی بینووه رټګای  
 خټی گټیووهو گوتوویه تی دهترسټ گهردی نهو بټاټ له دامټنیهوه  
 واته به بټ ویستی خټی سهرئه نجام ناچار بټ بچټه چاوی نهوهوهو  
 دهرګای دټیشی بټ بکاتهوه. لټرهدا لهسر زمانی شاعیرهوه

دهردهكهوت كه ئهوى يار به جـرك له گومانهوه سهبرى هـهـوت وـستو  
خـاگرى خـى دهكات له بهرامبهر ئهـمى شاعيرداو دهترسـات سهـرئهـنجام  
بكهوتـه ژـر كارىگهـرى ئهـمهـوه وهـم بجـته ناو چاوييهـوه وهـم  
دهرگاي ديشى بـ بخاته سهريشت.

دهشـ له ئاستـكى تردا بهوجـره راقهى ئهـم دـهـه بكهين كه ئهوى يار  
واي ببينـت كه ئهـم كهـسـكى نائاساييه وهـميشه كـشـهـو تهـنگو چهـهـمه  
دهورى داوه، كاتـ ئهـويش بهـم شـوهـيه دهـيبينـت پشـتى تـ دهكاتو  
نايهوتـت بئـاـت له كـشـهـو گـرفتهـكانى ئهـمهـوه. ئهـمهـش له ئاستـكى  
قوتـتردا ئهـو دهـلالهـته بهـرهم دـنـت كه ئهوى يار كهـسـكى خـپارـزو  
خـويستهـو نايهوتـت تهـنانهـت له كـشـهـو گـرفتـى كهـسـكىشهـوه بئـاـت كه  
خـشى دهـوتـت. هـهـرچهـنده هـيچ بهـگـيهـك له ئاستى بينراوو نهـبينراوى  
دهقهـكهـدا نابـينـت كه بـيسـهـلمـنـت ئهـو كه شاعير به يار ناوى دهبات  
ئهمى خـش بوـت، بهـام دياره ئهـوه ئاشكرايه كه وهـكو پـشـتـريش  
ئامـازـهـمان بـ كرد هـيچ سنوورو بهـرـبهـستـك ناتوانـت رـگـا له  
خـشـويستى بـگـرـت كهـواته ئهـگـر بهـراستى ئهـوى يار ئهـمى  
خـشـبوويستايه ئهـوه نهـ دهرگاي دـى لـ دادهـخست، نهـ رووى لـ  
وهـردهـگـاـو نهـ لهـوهـش دهـترسا كه دامهـنى بهـ گـردى تـزى ئهـو ئالوده  
بـت. كهـواته لـرهـدا ئهـوه دهردهكهوتـت كه مهـحوى باسى خـشـويستيهـك  
دهكات كه ئهـم له لاي خـيهـوه درووستى كردووه به بـ ئهـوهى ئهـوى يار  
ههست به بوونى ئهـم بكات.

له لايهـكى ترهـوه ئهـمى شاعير باسى ئهـوه دهكات كه ئهوى يار تهـپو  
تـزى غوبارى ئهـمى ديووهـو رووى لـ وهـرگـاـوه. بـگـومان لـرهـدا دهـبـ  
لهـسهـر وشهـى غوبار رابووـهـستـينو بزانيـن ئايا ئهـم وشهـيه كه ناوهـو به  
هـى وهـسفـكـردنـيهـوه له رـگـاي وشهـكانى تهـپو تـزهـوه چى دهـگـيهـنـت و چ  
ماناو چ دهـلالهـتـك بهـرهم دـنـت. له راستيدا تهـپو تـزو غوبار  
ئهـگـر له رووكهـشدا سهـيرـيان بكهين ئهـوا دهـشـ هـهـمان ماناي غوبار  
خـى بگـهـيهـنن بهـام لـرهـدا بـ وهـسفـكـردنى غوبار بهـكار هـاتـوون و  
ئهـوهـشـمان لهـلا ئاشكرايه كه تهـپو تـز وهـكو فهـزاي پـشـيان پاش  
رووداوى ترسناك، يان زريان و گـهـردهـلول بهـكار دـن كه خـرايى، يان  
ترسناكو نائاسايى رووداوهـكه نيشان دهـدن، غوبار خـيشـى دهـشـ وهـكو  
دالـك دهـلالهـتى تهـمومـزاوى بوون و نائاشكرايى هـهـبـگـرـت. كاتـكـيش كه  
ئهمى شاعير خـى به غوبار ناودهبات له ئاستى قوتـتردا ئهـو دهـلالهـته  
بهـرهم دـت كه ئهـم بوونـكى وهـهمى هـيه له روانينى ئهـوى يارداو  
ئهـو ناتوانـت وهـكو بوويهـكى بهـرجهـسته ببـينـت بهـكو وهـكو غوبار  
دهـيبـينـت كه دهـشـ لـرهـدا غوبار وهـكو تارمايى يان تهـنانهـت وهـكو  
گـردى پهـرش بوو لـكـبـدرـتهـوه كه ئهـوى يار نايهوتـت تهـنانهـت گـردى  
ئهم بئـاـت له دامـنبهـوه. هـهـر لـرهـشهـوه دهـشـ وهـها لـكـبـدرـتهـوه كه



ئەو یار وەها سەیری بکات کە ئەم گەردو تەپو تەزی خاکەو جەلکە  
 لەغوبارو کاتە ئەم خەریکە بکەو تە ناو تەپو تەزی ئەو غوبارەو  
 رەگای خەیی دەگەت ئەو نەو کو گەردی ئەو تەپو تەزو غوبارە بئەت لە  
 دام نەو و پەس یان ناشیرینی بکات. هەموو ئەمانەش ئەو بچوونە  
 پەشتەر بەهەز دەکات کە یار دەیی لە ئاستی ئەمدا بەردەو دەرگای  
 داخراوە.

- ۱۱ -

دەبینم ئەهلی دە یا سەنگەسارە، یا لەسەر دارە  
 دیاری عیشق، ئەگەر ساغت دەو، هەر دارە هەر بەردە  
 لەره دا مەحوی خەیی لە دەقە کە دەتە دەرەو و وەکو چاودەر قسە دەکات و  
 لە بارەیی ئەهلی دەو دیاری عیشقەو دوو تەو لەسەر هەریەکەیان قسە  
 خەیی هەیه. رەنگە جەگەیی بێت وەهائیشی لەکەدەینەو ئەو  
 هەو سەتەیی کە مەحوی لەره دا وەری گرتوو و هاتە دەرەو و ئەهلی  
 دەو نایەو تە دیاری عیشقی بەر بکەو تە ئەویش لەبەر ئەو بێت کە  
 نەیهو تە رووبەو و ئەو دەرئەنجامانە بێتەو کە ئەهلی دەو  
 چاوەوانیان بکات، یان نەیهو تە دیاری عیشقی بەر بکەو تە. ئەم  
 هەو سەتەشی لە ئەنجامی تەگەشتنەو وەرگرتوو لە کاتە کدا ئەگەر  
 سەیری کەیی ئەزموونی شیعری مەحوی بکەین ئەوا دەبینین عیشق و دەداری  
 هاوشان لەگەڵ ئەو ئازار و دەرەسەری ئەگەر خەش و  
 ئاسوودەییەکی لە عیشق وەرگرتەو ئەو لە عیشقی خوداییو لە  
 تەسەو و زوهد وەرگرتوو نەک لە عیشقی ئەو یار و تە ئەو  
 ئافرەت.

ئەم ئاستا باس لەو دەکات کە چارەنووسی ئەهلی دە چارەنووسکی باش  
 نیە، دیارە مەبەستیش لە ئەهلی دە لە لایە ئەو کەسانە یە خەریکی  
 عیشق و دەدارین، لە لایەکی تریشەو کاتە دەو وەکو سەرچاوەی حەزو  
 ئارەزوو دنیایەکان دادەنرێت، ئەوا ئەهلی دە ئەوانەن کە هەمیشە  
 بە دواي حەزوو ئارزوو دنیایەکانیاندا دەو و تە مەبەست لەو  
 کەسانە یە کە بچاویان بە دنیا پەڕستی هەیه و ژیان و هەموو شتەکیان لە  
 پەناوی خەشەکانی ئەم دنیا دا دەو و تە، تەنیا بچاوی ئەم دنیا دەژین.  
 ئەم جەره کەسانەش چارەنووسکی باش چاوەوانیان ناکات چونکە بە  
 روانینی مەحوی، یان سەنگەسار دەکرێن، یان لە سەدارە دەدرێن، کە  
 هەردوو حاڵەتە کەش هەر بریتین لە جەلکە لە سزادان، دیارە ئاشکرایە  
 سزا لە بەرامبەر تاواندا دادەنرێت، کەواتە لەره دا ئەو پەرسیارە  
 سەرھە دەدات، ئایا دەش مەحوی وای بچێت، چوونە ریزی ئەهلی دە،  
 یان چوونە ریزی عاشقان تاوان بێت؟ یان مەبەستی مەحوی ئەو یە کە  
 خەدانە دەستی ئارەزوو دنیایەکان و عاشق بوون جگە لە ئازار و  
 کوڕەو وەری بەدبەختی زیاتر هیچی تر بچێت مەرھەم ناھێن.

ههروهك دهش له روانگه يه كي ئايينيشه وه راڤه ي بچووني مه حوى لهم ده قه دا سه باره ت به ئه هلى د بكرت. بگومان لهم روانگه يه وه ويسته دنيا ييه كان ته نيا له سنوورى حه لا دا جگايان ده بته وه وه هر شت لك له دهره وه ي حه لا بته قه ده غه و رگا پنه دراوه وه له ت و وانيني ئاينيان وه به تاييه تي ئاييني ئيسلام تاوانه وه به پلى جري تاوانه كesh سزاي له به رامبه ردا دانراوه به تاييه تي سزاي رزي دواين. هر بيه دهش مه به ستي مه حوى له وه ي كه ئه هلى د سه نگه سار بتيان له سداره بدرت، سزاي رزي دواين بتي. ههروهك پيشي وابتي ئه وه ي عيشق پشكه شي ده كات جگه له ئازارو دهرده سهرى هيچى تر نه بتي چونكه واتى عيشق واتكى وشكو ببه ره مه وه كشش كردن تيايدا هيچ به ره مه لك مسگر ناكات بيجگه له دهرده سهرى.

به سام ئه گهر له روانگه يه كي تره وه سه ير بكه ين ئه وا واى لكده دهنه وه كه ناشت مرڤ به بماندو بوونو هه روا به ئاسانى بتوانت هه موو هزو ويسته دنيا ييه كانى جبه ج بكاتو هه روا به ئاسانى بگاته لوتكه ي دنيا په رستى وه كو پاشاي ئه و ته خته شانى لدا بداتو به ئارامى چن دى ئاره زوو ده كات به و شوه يه ره فتار بكات. بگومان ئه وه ئاشكرايه كه هه روا به ئاسانىو بگرمه و كشه له نو ئه و واقيعه كمه ايه تىو كه لتورييه دا كه ده قه كه ي تدا به ره هم ها تووه، كه س ناتوانت ئازادانه و ب به ره به ست چنى ده و بتي به وج ره دنيا په رستى خى بكات. دياره له به رامبه ر ئه وه شدا ديسان ئه گهر دنيا په رستى و شو ان كه وتنى ئاره زوو كه انى د ب ئازارو دهرده سهرى نه بتي، ده ب به باشى ئه وه بزانيه كه عيشق له خيدا برى تيه له واز ه نان له خ له پناوى ئه وى تر دا، واته كار لك له سهر بنه ماي خ نه ويستىو دنيا نه ويستىو قوربانيدان بينا كراوه، ئه وه ش ناشت به بماندو بوونو ئازارو زه حمه ت بگاته ئه نجام. كات مه حوى له سهره وه ده وه ست و به وج ره باسى دنيا په رستىو ديارى عيشق ده كاتو ده يه و بتي پمان بتي ئه و به دواى دنيا يه كدا نا وات كه ك تاييه كه ي دياره و نايه و بتي له پناوى ئه و دنيا يه دا له سداره بدرت، ههروهك ناشيه و بتي به عيشق كه وه خهريك بتي كه مايه ي سهر ئشه يه و ئه وى يار يش جار لك ئاوه و له چاوى ئه مدا به رجه سته نا بتي و جار كى تريش ده رگاي دى خى ب ئه م ناكاته وه چونكه دى له توخمى به رده و هه ستو سزى خ شه ويستىو عيشق نانا ستي. لره دا مه حوى له ئاستى نه گو تراوى ده قه كه دا ده يه و بتي لايه نگرى خى ب دنيا په رستىو عيشق كى تر رابگه يه نتي كه عيشقى خوداو ر حى با ايه كه دنيا يه كي خا و نو به رزه و ئوم دى ئاينده يه كي ب ك تاي ب له ئاسووده يش ده به خشت.

خه جـ ما سـ و و، بهی ترسا، کهوا ئه و سووره، ئه م زهرده شاعیر خـی له دهستهی ئه هلی دـ پهرت دهکاتو له هه مان کاتیشدا له وه سفکردنی دیاری عیشقدا خـی له عاشقبوونیش دوور دهخاته وه، بهـام به شـوه یه کی سهرنجراکـش دـته وه سهر وه سفکردنی ئه وی یار، ههرچه نده راسته خـ ئه وه نادرکـنـت که تا چ ئاستـکـ پهرـشی ئه وی یاره، بهـام به ئاشکرا ههستی پـده کـرت که به سهرسامبوونو جـرـکـ له پهرـش بوونه وه باسی دهکات. ههروهک لهو سهروبه ندهشدا رووخسارو چه ناگهی یار بهراورد دهکات به سـوو به بهی لهو بهراورد کردنهشدا، دیاره رووخسارو چه ناگهی ئه و دهیبه نه وه چونکه له ئاستی رووخساری جوانی ئه ودا سـو له ناو باخدا شهرمه زار بوو، رووی سوور ههـگهـا، ههروهک بهی کاتـ که بهراورد دهکـرت به چه ناگهی ئه و که هاوشـوهن له بهرامبه ر جوانی چه ناگهی ئه ودا، رهنگی زهرده ههـگهـا.

ئه وهی ئاشکرایه له بهراروردکردنی توخمو رهگهزهکانی سرووشتدا لهگهـ جوانی ئافرهتدا، زـربهی کات بهشهکانی جهستهی ئافرهت بهراورد یان هاوشـوه کراون به رهگهزهکانی سرووشت بـئه وهی ئاستی جوانی بهشهکانی جهستهی ئافرهت دهربکهوت، یان نیشان بدرـت، بهـام هه میسه توخمو رهگهزهکانی سرووشت کراون به پنتی جـگیرو بهشهکانی جهستهی ئافرهت لهگهـ ئه وان هاوشـوه کراون، کهواته رهگهزهکانی سرووشت وهکو سهرچاوه سهر کراونو یه شهکانی جهستهی ئافرهتیش له رـگای هاوشـوه کردنیانه وه بهو رهگهزهکانی سرووشت جوانیهکانیان نیشان دراوه. بهـام لـره دا سـوو، بهی که دوو رهگهزی جوانی سرووشتن کاتـ بهراورد دهکـرن لهگهـ رووخسارو چه ناگهی یاردا ئه و توخمهکانی سرووشت له چاو جوانی رووخسارو چه ناگهی یاردا هیچ ئاماده بوونـکیان نا بـت. ئه مهش له راستیدا ده مانگـته وه بـ ئه و بـچوونهی که کامیان ئه سـو کامیان وـناکردنه وهن، واته به روانینی ئه فلاتونیانه جوانی مرـق لاسای کردنه وه، یان وـناکردنه وهی جوانی سرووشته، یان به پـچه وانه وه؟ دیاره جوانیو هارمـنیای سرووشت هه میسه ئه سـن و هه موو جوانیو هارمـنیاکانی تر له وه وه وه رگی راون، بهـام مه حوی ئه م لـجیکه پـچه وانه دهکاته وه و جوانی ئافرهت دهکات به یه که مو رهگهزو توخمهکانی سرووشتیش له دوای ئه وه وه دـن.

ئه وه ئاشکرایه، سـو ئه و میوه یه که حه و توانی ئاده می پـ فریو بداتو سهر ئه نجام بووه هـی ئه وهی که له به ههشت بخرـنه دهره وهون به پـی ئه و چه مکه ئه فسانه یهش درووست بوونی مرـقایه تیش به رهه می ئه و فریودانه، یان ئه و گونا هه یه. ههروهک سـو له لـکدانه وهی هـماکاندا ئامازه به ئه ندای جووتبوونی مـینه دهکات، دهشـ له رووی به ئاگاییه وه مه حوی بـچوونـکی له م جـره ی نه بووبـت تا له ده که دا به رجهستهی بکات، ههروهک نه یه توانیوه په یه ونـدی سـوو

ئەفسانەى فریودانى ئادەم بکاتە رەگەزى بەرھەمھەننى دەقەكەى کە دەشیا ببوايەتە بنەمایەك بى زياتر فراوانکردنى مەودای خەیا لە دەقەكەداو ھەروەھا فەزای ئەفسانەى رى ديارى ببینیايە لە بەرھەمھەننى جیھانبینی دەقەكەو بەرھەمھەننى شیعریەتدا. بەلام دەش لە رووبەرى نەست یان نائاگای ئەودا جەرە دژایەتى کردنىك یان خەش نەویستنىك بى سەو ھەبوو بىت کە ھەکاری ئەو بوو باپیرەو داپیرەمان یەكەمین گوناھ بکەن و بەرھەمى ئەو گوناھەش لە دەستچوونى بەھەشت و درووستبوونى ھەموو مرئىفایەتى بىت، سەووك کە بوو بىت بە ھەکاری فریودان دەش ئىستا لە لای زاهیدو سەفیهكى وەكو مەحوى ھەمیشە شەرمەزارو سوورھەگەاو بىت و ھەمیشەش لە دواى جوانى رووخسارى یارەو بىت، دەش لەردا وشەى بەى تەنیا بى مەرامى كەشو پەداویستى بەرھەمھەننى شیعریەت و بى جوانى بەخشینی زیاتر ھاتبىت، ئەگینا تەنیا لە رەگای بەکارھەننى سەووەو مەبەستە شیعریەكەو بەراوردی جوانى رووخسارى یارو سەو ئاشکرا دەبىت کە جوانى رووخسارى یار یەكەمەو جوانى توخمەکانى سرووشتیش وناکردنەوێ ئەون.

- ۱۳ -

ئەگەرچى من گەدام، ئەو شا، لە عورفى عیشقدا "مەحوى"

بەسە نىسبەت لە بەینا، من سیا بەخت، ئەو سیاچەردە

مەحوى باسى جیاوازی ئاستى كەمەلایەتى نەوان خەو یار دەكات و واى نیشان دەدات کە ئەم خەو لە ئاستەكی كەمەلایەتى زەر نەمدايەو ئەوى یاریش لە بەرزترین ئاستدايە. بەلام دیارە ئەوھشى لەلا روونە کە لە ئادابى عیشقدا وەكو پەشتريش باسماں کرد شتەك نىيە بە ناوى ئاستى كەمەلایەتىو ئاستى چىنايەتى چونكە یاساكانى عیشق ئەو یاسایانە نین کە پەرەسەندى كەمەلایەتىو تەنانت عەقە رەکیان دەخات و خەو یستى پەشت بە ھەست دەبەستەت نەك بە عەقەو ھىچ پەوانەيەكى تر. بەلام مەحوى بەم جەرە سەیری خەو یستى ناکات بەكو بە دواى ئەودا دەگەتەت کە رووبەرەكی تر بى درووستکردنى خەو یستىو پەيوەندى لە نەوان خەو یاردا بدەتەو کە تیايدا جیاوازی كەمەلایەتى بە ھەند وەرنەگیرەت. بىگومان پەدەچەت ئەو جیاوازیەش تەنیا مەحوى لە خەیايدا درووستى کردبىت، ھەر بىيە بە خەو دەتەت بەسە نىسبەت لە بەینا.

بەھەرچا مەحوى دەیەت یەكسانى ھاوشانى لە نەوان خەو یاردا درووست بکات بەو ئومەدەى زەمىنە بى عیشقبوون لە نەوان خەو یاردا بسازەت. ئەویش بە ھاوشەوێکردنى بەختى خەو پەستى یار کە ھاردووکیان سیان واتە رەشن، دیارە لەردا مەحوى نەرەزایى لە بەختى خەو دەردەتەت کات بە رەش وەسفى دەكات. لە ھەمان کاتیشدا

له بری ئهوهی پـستو رووخساری یار به ههر رهنگـکی تر وهسف بکات، به رهنگی رهش وهسفی دهکات، له کاتـکدا ئـمه دهزانین رهنگی رهش لهو زهـمینـه کـمهـایـه تیهـدا که دهقهکـهـی تـدا بهـرهم هاتووـه رهنگـکی زـر دـگیر نیـه. دیاره ئهوه ئاشکرایه له گـرانـو له فرلکلـری کوردیدا رهنگی ئهسمـهـر بایهـخـکی زـری پـدراوه، بهـام رهنگی رهش له کهلتوری ئـمهـدا تهـنـیا بـ جوانی وهسفکردنی خا یان باشتر بـین خاـی سـهـر روومهـتی یار بهـکارهاتووـه بـجگه لهوه بـ وهسف جوانی ئهـو رهنگه بهکار نایهت.

به ههرحـا دهشیا مهحوی سهرباری ئهوهی که باسی جیاوازی ئاستو پـگهـی کـمهـایـه تی خـی و یار دهکاتو رهنگه ههر ئهوهش بـت که له روانینی مهحویهوه یاری له مرـقی ئاساییهوه کردبـته یهکـک له توخمه سهرهکیهکانی پـکـهاتنی گهردوون که ئاوه، ههر ئهـو جیاوازیهـش هـکار بووبـت بـ ئهوهی که وـنـهـی یار له چاوی ئهـمدا بهـرجهـسته نهـبـت و دهـرگای دـی یار له رووی ئهـمدا داخـرابـت و قیزهـی چووـنه ناو ئهـو وـاتـهـی پـنـهـدرـت که وـاتـی دـی یارهـو لهـوـشدا دهـبـ به پـی رـساو ئادابی عیشقو خـشـهویستی هـموو شـتـک رـکـ بـخـرت، دهشیا مهحوی له بری باسی خودی ئهـو جیاوازیه کـمهـایـه تیهـو له بری ئهـو تاکه بنهـمایهـش که به هـکاری لـکـتر نزیکبـوونهوهی خـی و یاری دادهـنـت که هاوشـوهـبوونی بهختی خـی و پـستی یاره که ههردووکیان رهشـن، دهشیا چهـنـدین بنهـمای تری ئینسانی بدـزیایهـیهـتهوه بـ درووستبوونی خـشـهویستی له نـوان خـی و یاردا که وهکو دوو مرـق چهـنـدین پهـیوهـندی گرنگ له نـوانیاندا هـیه، که دهـشـ خـشـهویستیش له سنووری ئهـو پهـیوهـندیـه مرـیـانـهـدا سهرهـبـدات و درووست بـت که بزوـنـهـرو درووستکهـرهکـهـی ههست و سـزهـو پهـیـهـوی هـیچ بنهـمایهـکی عهـقـ و بهـرنامه بـ دانان و خـ بـ ئامادهـکردن ناکات و مل کهچی هـیچ یاسایهـکـیش نابـت کهواته لهـم روانگهـیهوه دهـتوانین بـلـین ههستی خـشـهویستی راستترین و خاـوـنـترین ههستی مرـیـه که بـ گوـدانـه هـیچ بهـرـهـستـلـو دوور له دیسپلین و رـکـخستن و بهـرنامه بـ دانان درووست دهـبـت و دهـجوـبـت و دهـسـهـات بهـسـهـر مرـقـدا دهکاتو به پـی یاسا تایبهـتیهکانی خـی دهـیـجوـبـنـت که له راستیدا ئهـو یاسایانهـش تهـنـیا له سنووری عیشق و ئادابی عیشقدا شوـنـیان دهـبـتهوه.